

Predmet: Fazlija Ajdari i dr. – Gnjilanska grupa
Poslovni broj predmeta: K-Po2 18/11

Glavni pretres: 7.09.2012. godine

Izveštaj: Milomir Matović, posmatrač Fonda za humanitarno pravo

Branilac okrivljenog Šemsi Nuhije i drugih, advokat Ilija Radulović, u završnoj reči istakao je da svedok saradnik „Božur 50“ laže za novac, slobodu, da je kriminalac i učesnik jednog režiranog postupka. Nije moguće da svedok-saradnik „Božur 50“ laže o 14 krivičnih dela, a o sedam govori istinu, kako je to prvostepenom presudom utvrđeno, a koja je ukinuta. Dokazano je da zaštićeni svedok C2 laže, jer je menjala iskaze, nije spominjala da je silovana pred istražnim sudijom Okružnog suda u Nišu gde je saslušana 2000. godine, dok je u ovom postupku to tvrdila. Njegov branjenik Šemsi Nuhija ima čvrst alibi - dokazano je izjavama brojnih svedoka, kao i dokumentacijom međunarodnih humanitarnih organizacija, da je bio u Makedoniji tokom i do kraja 1999. godine. Dokazano je i da oružani sukob nije postojao nakon 10.06.1999. godine, a nisu izvedeni dokazi koji bi dokazali krivicu njegovih branjenika, pa je branilac zatražio da sud donese oslobađajuće presude.

Advokat Milorad Konstantinović, branilac okrivljenog Halimi Ramadana, u završnoj reči je naveo da je 10.06.1999. godine potpisan vojno-tehnički sporazum u Kumanovu, a da nakon 16.06.1999. godine na teritoriji Kosova nije bilo oružanih snaga SRJ, pa tako nije ni bilo rata, oružanog sukoba, okupacije, niti suprotstavljenih oružanih snaga. Iskaz svedoka Gavranića, načelnika policije u Gnjilanu do povlačenja 13.06.1999. godine, dokazuje ovu tvrdnju. Sud nije ovlašćen da direktno primenjuje međunarodne konvencije, već samo kao deo domaćeg prava. Optužnica je paušalna. Nema dokaza da su jedinice OVK boravile u navedenom periodu u Gnjilanu/Gjilan, nepoznat je njihov sastav i struktura komandovanja. Nije poznat tačan broj ubijenih civila, kao ni njihov identitet, niti su poznati izvršioc, mesto, vreme i način izvršenja ubistava. Svedočenjem Slobodanke Čolić, bez obzira na njeno psihičko stanje, dokazano je da bračni par Mladenović nije ubijen kako je to tvrdio „Božur 50“ i kako stoji u optužnici, jer je ovo svedočenje detaljno i ubedljivo. Sudsko-medicinskim veštačenjem je dokazano da nije bilo sečenja, sakaćenja i paljenja tela, kako to tvrdi „Božur 50“. Tužilaštvo je menjalo optužnicu onako kako je „Božur 50“ menjao iskaz. Svedok saradnik „Božur 50“ laže, motivisan željom za novcem, slobodom - radi se o psihopatskom tipu ličnosti, sklonom manipulacijama, o čemu govori veštačenje Ane Najman. Ovaj svedok-saradnik nije bio u OVK, nije bio u Gnjilanu/Gjilan, ne zna gde je Livočko jezero, ne zna da opiše raspored prostorija u internatu u Gnjilanu/Gjilan, gde je navodno boravio, a svedoci koji su tamo bili samo par sati, detaljno su opisali internat. Iskazi zaštićenih svedoka C1 i C2 su neuverljivi, šturi, bez detalja. Branilac je zatražio oslobađajuću presudu za svog branjenika.

Okrivljeni Memiši Aguš je u završnoj reči rekao da nije bio u internatu u Gnjilanu/Gjilan 16.06.1999. godine, već je bio u Skoplju gde je predao ličnu kartu i dobio zeleni karton, kao da je sa Kosova, nakon čega je otišao u Albaniju kao izbeglica, a to „Božur 50“ ne može da zna. „Božur 50“ je narkoman, diler droge, lopov, silovatelj. On je odbio da bude svedok saradnik, da

lažno priča. “Božura 50” je sreo neposredno pre hapšenja u Preševu, kada ga je pitao do kada tu ostaje, da li želi da kupi oružje. Okrivljeni smatra i da ga je on tukao kada je bio uhapšen, jer je prepoznao njegovu obuću i pantalone, a istakao je i da je tome prisustvovao Ilica Dačić. Slaviša Filić i tužilac su mu nudili da bude svedok-saradnik, i tukli su ga u bazi Žandarmerije u Preševu dok se nije onesvestio. Pokazao je sudskom veću fotografije svog lica, koje ukazuju na nasilje koje je pretrpeo od strane policije. Iskaze svedoka C1 i C2 je ocenio kao neistinite, kontradiktorne, jer su drastično menjani. Naveo je da okrivljeni Fazlija Ajdari nije bio komandant OVK u Gnjilanu/Gjilan, a da bi on opet ratovao za svoj narod i da podržava ideju Velike Albanije, ali da nikada nije niti bi ubijao civile. Zatražio je oslobađajuću presudu.

Okrivljeni Faton Hajdari je u svojoj završnoj reči naveo da je odbranu u policiji dao usled batina koje je dobio, od kada nosi i naočare, a pokazao je i slike svog lica sudskom veću, koje to dokazuju. Slaviša Filić ga je maltretirao i nudio mu da bude lažni svedok. Pod pritiskom batina je priznao da je tukao zaštićenog svedoka B2, što zapravo nije uradio. Svedoci C1 i C2 lažu - prepoznali su ga tek drugi put i to nakon 11 godina od događaja. Sa “Božur 50” išao je u školu, a on bi prodao sve na ovom svetu radi svoje koristi. Zatražio je oslobađajuću presudu.

Okrivljeni Šemsi Nuhiju je u završnoj reči izrazio žaljenje za sve žrtve dešavanja na Kosovu, bez obzira na veru, naciju i rasu. Nikada tokom 1999. godine nije bio na Kosovu, već u Makedoniji, nikada nije bio u OVK, što su svedoci i dokumentacija potvrdili. Ni jedan svedok ga nije prepoznao ni po imenu ni po slikama. Svedok Ahmet Asani ga nije video u internatu u Gnjilanu/Gjilan, kako tvrdi tužilac, pa je pokazao zapisnik iskaza ovog svedoka. Svedok saradnik “Božur 50” je lažov, koji ne zna ni njegovo ime, a zajedno je sa njim otišao u Makedoniju. Zatražio je oslobađajuću presudu.

Okrivljeni Hajdari Samet je u završnoj reči izjavio da se njemu ovde sudi samo zato što je Albanac, i da je optužnica politička. Pridružio se završnoj reči svog branioca kao i ostali okrivljeni. Zatražio je oslobađajuću presudu.

Okrivljeni Hajdari Ferat je u završnoj reči istakao da je njegova odbrana u policiji neistinita, jer ju je dao zbog batina koje je dobio od policije, i da su mu tada rebra polomljena. Optužnica je politička, a sudi mu se zato što je Albanac. Zatražio je oslobađajuću presudu.

Okrivljeni Sadiku Seliman je započeo svoju završnu reč žaljenjem za sve što se dogodilo na Kosovu, ali tvrdi da on, kao i ostali okrivljeni, nisu izvršili krivična dela za koja se terete. Nijedan svedok ga nije prepoznao, kako po imenu tako i po fotografijama, kao izvršioca krivičnih dela za koja je optužen. Svedok “Božur 50” nije bio ni u OVK, a ni u Gnjilanu/Gjilan, instruisan je od policije, i ne zna gde je Livičko jezero. Ahmet Jusufi je bio komandant u Gnjilanu/Gjilan, što su potvrdili izveštaji VBA i BIA, a njega “Božur 50” nije spominjao. Zaštićeni svedok B2 rekao je za njega da je bio mršaviji 1999. godine, što nije tačno. Svedoci C1 i C2 su dale različite iskaze ovde i u Okružnom sudu u Nišu, dok izveštaj bolnice u Vranju govori da nikada nisu tamo bile, iako su one rekly da su bile. Osvrnuo se i na ubistvo bračnog para Mladenović, za koje je rekao da je utvrđeno iz iskaza ćerke Slobodanke Čolić i veštačenja, da se nije desilo onako kako ga je “Božur 50” opisao. Zatražio je oslobađajuću presudu.

Za 19.09.2012. godine zakazano je objavljivanje sudske odluke u ovom predmetu.